

Den blå anemone 217 ^{1/2}

Melodi: Egil Harder

Tekst: Kaj Munk

Arrangement: Philip Faber

S

1. Hvad var det dog, der ske - te? Mit vin - ter - fros - ne hjer - tes kvarts må smel - tes ved at se det, den
2. På Lol - land jeg den hen - ted, et kær - tegn fra min fø - de - ø. Så gik jeg her og ven - ted og
3. Nu står den der og nik - ker så se - jer - sæl i Jyl - lands grus, u - ku - e - lig og sik - ker trods
4. For den - ne re - ne far - ve den er mig som en vå - rens dåb, den la'r mig ny - fodt ar - ve en

A

1. Hvad var det dog, der ske - te? Mit vin - ter - fros - ne hjer - tes kvarts må smel - tes ved at se det, den
2. På Lol - land jeg den hen - ted, et kær - tegn fra min fø - de - ø. Så gik jeg her og ven - ted og
3. Nu står den der og nik - ker så se - jer - sæl i Jyl - lands grus, u - ku - e - lig og sik - ker trods
4. For den - ne re - ne far - ve den er mig som en vå - rens dåb, den la'r mig ny - fodt ar - ve en

T

1. Hvad var det dog, der ske - te? Mit vin - ter - fros - ne hjer - tes kvarts må smel - tes ved at se det, den
2. På Lol - land jeg den hen - ted, et kær - tegn fra min fø - de - ø. Så gik jeg her og ven - ted og
3. Nu står den der og nik - ker så se - jer - sæl i Jyl - lands grus, u - ku - e - lig og sik - ker trods
4. For den - ne re - ne far - ve den er mig som en vå - rens dåb, den la'r mig ny - fodt ar - ve en

B

1. Hvad var det dog, der ske - te? Mit vin - ter - fros - ne hjer - tes kvarts må smel - tes ved at se det, den
2. På Lol - land jeg den hen - ted, et kær - tegn fra min fø - de - ø. Så gik jeg her og ven - ted og
3. Nu står den der og nik - ker så se - jer - sæl i Jyl - lands grus, u - ku - e - lig og sik - ker trods
4. For den - ne re - ne far - ve den er mig som en vå - rens dåb, den la'r mig ny - fodt ar - ve en

4

(1) før - ste dag i marts. Hvad gen - nem - brod den sor - te jord og gav den med sit sø - blå flor et
(2) tænk - te, den må dø; den sav - ner jo sit skov - kvar - ter, sin lu - ne luft, sit fe - de ler; i
(3) en - som - hed og gus, som om al - ver - dens mod - gang her har gi - vet den et stør - re værd, en
(4) e - vig - hed af håb. Så bø - jer jeg mig da mod jord og stry - ger ømt dit sil - ke - flor, en

(1) før - ste dag i marts. Hvad gen - nem - brod den sor - te jord og gav den med sit sø - blå flor et
(2) tænk - te, den må dø; den sav - ner jo sit skov - kvar - ter, sin lu - ne luft, sit fe - de ler; i
(3) en - som - hed og gus, som om al - ver - dens mod - gang her har gi - vet den et stør - re værd, en
(4) e - vig - hed af håb. Så bø - jer jeg mig da mod jord og stry - ger ømt dit sil - ke - flor, en

(1) før - ste dag i marts. Hvad gen - nem - brod den sor - te jord og gav den med sit sø - blå flor et
(2) tænk - te, den må dø; den sav - ner jo sit skov - kvar - ter, sin lu - ne luft, sit fe - de ler; i
(3) en - som - hed og gus, som om al - ver - dens mod - gang her har gi - vet den et stør - re værd, en
(4) e - vig - hed af håb. Så bø - jer jeg mig da mod jord og stry - ger ømt dit sil - ke - flor, en

(1) før - ste dag i marts. Hvad gen - nem - brod den sor - te jord og gav den med sit sø - blå flor et
(2) tænk - te, den må dø; den sav - ner jo sit skov - kvar - ter, sin lu - ne luft, sit fe - de ler; i
(3) en - som - hed og gus, som om al - ver - dens mod - gang her har gi - vet den et stør - re værd, en
(4) e - vig - hed af håb. Så bø - jer jeg mig da mod jord og stry - ger ømt dit sil - ke - flor, en

Den blå anemone 217 2/2

7

- (1.) stænk af him - lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan - ted dér i fjor.
(2.) den - ne fjend - ske zo - ne for - går min a - ne - mo - ne, jeg ser den al - drig mer.
(3.) lil - le a - ma - zo - ne og dog min a - ne - mo - ne som sø - ens bøl - ge skær.
(4.) flig af nå - dens tro - ne. Du lil - le a - ne - mo - ne, hvor er din ska - ber stor!

- (1.) stænk af him - lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan - ted dér i fjor.
(2.) den - ne fjend - ske zo - ne for - går min a - ne - mo - ne, jeg ser den al - drig mer.
(3.) lil - le a - ma - zo - ne og dog min a - ne - mo - ne som sø - ens bøl - ge skær.
(4.) flig af nå - dens tro - ne. Du lil - le a - ne - mo - ne, hvor er din ska - ber stor!

- (1.) stænk af him - lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan - ted dér i fjor.
(2.) den - ne fjend - ske zo - ne for - går min a - ne - mo - ne, jeg ser den al - drig mer.
(3.) lil - le a - ma - zo - ne og dog min a - ne - mo - ne som sø - ens bøl - ge skær.
(4.) flig af nå - dens tro - ne. Du lil - le a - ne - mo - ne, hvor er din ska - ber stor!

- (1.) stænk af him - lens to - ne? Den lil - le a - ne - mo - ne, jeg plan - ted dér i fjor.
(2.) den - ne fjend - ske zo - ne for - går min a - ne - mo - ne, jeg ser den al - drig mer.
(3.) lil - le a - ma - zo - ne og dog min a - ne - mo - ne som sø - ens bøl - ge skær.
(4.) flig af nå - dens tro - ne. Du lil - le a - ne - mo - ne, hvor er din ska - ber stor!

Linje 1-2 i 4. vers synges unisont